

Nr 75.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående placering i lönehänseende av vissa befattningshavare vid domänverket; given Stockholms slott den 14 februari 1936.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 14 februari 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sköld, anför:

Jag anhåller att få anmäla vissa lönefrågor rörande befattningshavarna vid domänverket jägmästaren i Nyköpings revir P. A. Bergstedt, kassören i Grönsinka revir R. S. Erson samt kronojägaren i Kristinehamns revir G. Ekman.

Innan jag närmare redogör för detta ärende, torde jag få erinra om följande bestämmelser i avlöningsreglementet den 15 juni 1934 (nr 303) för tjänstemän vid domänverket.

Enligt 10 § skall tjänsteman vid tillträdet av ordinarie tjänst erhålla, vare sig han förut innehade sådan tjänst eller ej, lön enligt lägsta löneklassen

Bihang till riksdagens protokoll 1936. 1 saml. Nr 75—76.

för den lönegrad, till vilken tjänsten hör, där ej föreskriften i bland annat 11 § giver anledning till avvikelse härutinnan eller Kungl. Maj:t med tillämpning av stadgandet i 13 § bestämt högre lön.

I 11 § stadgas, att, om den, som från icke-ordinarie befattning vinner befordran till ordinarie tjänst, innehar sådan anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den ifrågavarande ordinarie tjänsten, den tid utöver tre år, under vilka han efter fyllda 18 år i en följd innehafvt dylik anställning, må tillgodoräknas honom för bestämmandet av hans begynnelselönen i den ordinarie tjänsten och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass.

Enligt 13 § må Kungl. Maj:t, undantagsvis och så framt verkets intressen sådant oundgängligen fordra, för förvärvande av särskilt kvalificerad person till viss tjänst inom verket eller för sådan persons bibehållande i tjänst, kunna tilldela honom lön enligt högre löneklass än den, till vilken han enligt nyss angivna grunder eljest skolat hänföras; dock må lönen icke i något fall utgå enligt högre löneklass än den högsta för tjänsten fastställda.

I 35 § slutligen stadgas bland annat, att tjänsteman, som vid utgången av år 1934 innehade befattning å då gällande provisoriska stat för domänstyrelsen, skogsstaten eller statens skogsskolor och icke ville underkasta sig reglementets villkor och bestämmelser, skulle därom göra anmälan till domänstyrelsen före den 1 december 1934. Till tjänsteman, som före sistnämnda tidpunkt gjort dylik anmälan, skall avlöning utgå enligt före år 1921 gällande grunder.

Jag övergår nu till att under särskilda punkter redogöra för de omförmälda lönefrågorna.

1:o.

Jägmästaren P. A. Bergstedt.

I en till Kungl. Maj:t ställd, av domänstyrelsen med utlåtande den 18 november 1935 överlämnad skrivelse har Bergstedt — med förmälan, att han av domänstyrelsen konstituerats och förordnats att från och med den 1 april 1935 vara tjänsteman i 26:e lönegraden vid domänverket med tjänstgöring tills vidare såsom jägmästare i Nyköpings revir — anhållit, att vid bestämmande av hans begynnelselönen måtte få tillgodoräknas honom den tid utöver tre år, varunder han i en följd tjänstgjort såsom tillförordnad jägmästare i Klotens revir och såsom biträdande jägmästare i Södertälje revirdel. Över Bergstedts ansökning har kommunikationsverkens lönenämnd den 13 januari 1936 avgivit infortrat utlåtande.

Av tillgängliga handlingar inhämtas följande.

Bergstedt, som är född den 25 juli 1883, antogs såsom extra jägmästare vid domänverket den 24 november 1908 samt inträdde den 1 juni 1909 i aktiv tjänst vid verket såsom extra assistent. I sådan anställning tjänstgjorde han under de följande åren — med undantag dock för tiden 20 maj—23 september 1917, under vilken tidsperiod han var anställd hos bränslekommissionen — å olika revir eller å överjägmästarexpedition och bestred därjämte i sammanlagt 8 månader och 5 dagar förordnande å ordinarie jäg-

mästartjänst. Den 15 februari 1918 tillträdde Bergstedt förordnande att uppehålla jägmästartjänsten i Klotens revir, vilket förordnande varade till den 1 januari 1920, då han erhöll extra ordinarie befattning såsom biträdande jägmästare (revirförvaltare) i Södertälje revirdel. Sistnämnda befattning innehade han till och med den 28 mars 1930, då till följd av viss omreglering av reviren inom Stockholms-Gävle distrikt sagda revirdel indrogs. Från och med den 29 mars 1930 till och med den 31 mars 1935 var Bergstedt anställd såsom extra ordinarie assistent i Stockholms revir och bestred under denna tid förordnanden å högre tjänst — jägmästar- eller överjägmästartjänst — i sammanlagt 7 månader 17 dagar. Från och med den 1 april 1935 har Bergstedt, såsom nämnts, konstituerats och förordnats till innehavande befattning.

Till stöd för sin ansökning anför *Bergstedt* huvudsakligen följande.

Enär Bergstedt vid befordringstillfället icke innehade sådan med hans nuvarande tjänst jämförbar befattning, varom förmålades i 11 § avlöningsreglementet, hade han icke vid bestämmandet av avlöningen fått tillgodoräkna sig den tid av mer än 12 år i följd, som han under sin tjänstgöring i domänverket uppehållit dylik befattning. Det säregna förhållandet förelåge sålunda, att därest Bergstedt erhållit befordran fem år tidigare, han då skulle vid bestämmande av begynnelselönen ägt tillgodoräkna sig 9 års oavbruten tjänstgöring, som svarade mot eller vore jämförbar med hans nuvarande befattning. Nu fem år senare komme han icke i åtnjutande av denna förmån. Den omständigheten att avbrott uppstått i Bergstedts tjänstgöring å befattning, jämförlig med hans nuvarande, genom inom domänverket vidtagna organisatoriska åtgärder, syntes honom rättvisligen icke böra förhindra, att vid bestämmandet av hans begynnelselön honom tillgodoräknades den följd av år, som han oavbrutet tjänstgjort såsom tillförordnad jägmästare i Klotens revir och biträdande jägmästare i Södertälje revirdel.

Domänstyrelsen har i ärendet anfört huvudsakligen följande.

Styrelsen kunde vitsorda, att Bergstedt under tiden 15 februari 1918—28 mars 1930 uppehållit befattning, som med avseende å tjänstgöringens art och omfattning varit jämförbar med den han nu innehade. Efter sistnämnda dag hade Bergstedt emellertid tjänstgjort huvudsakligen såsom assistent å Stockholms revir före tillträdet den 1 april 1935 av hans nuvarande befattning. Förutsättning för tillämpning av 11 § avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket hade sålunda icke förelegat vid bestämmande av sökandens begynnelselön för innehavande befattning. Styrelsen ansåge sig därför förhindrad tillstyrka bifall till framställningen.

Kommunikationsverkens lönenämnd har andragit i huvudsak följande.

Vid ordinarieblivandet hade sökanden blivit placerad i 26:e löneklassen eller den lägsta för ordinarie jägmästare gällande löneklassen. Lönenämnden ville framhålla, att riksdagen på Kungl. Maj:ts särskilda framställningar i vissa fall medgivit dispens från det i 11 § av domänverkets avlöningsreglemente angivna villkoret om anställning i en följd för rätt att i och för löneklassplacering vid ordinarieblivande tillgodoräkna föregående likvärdig tjänstgöring. I sådant avseende finge lönenämnden exempelvis erinra om 1935 års riksdags särskilda beslut angående rätt för notarien J. O. V. Gadd och expeditionsvakten E. O. Cederholm att för uppflyttning i löneklass tillgodoräkna föregående tjänstgöring (riksdagens skrivelser nr 114 och 239). Beträffande sökanden i förevarande ärende hade visserligen lönenämnden i betraktande av den avsevärda tid, som förflutit från det han frånträdde befattningen såsom biträdande jägmästare till dess han utnämndes till ordinarie jägmästare,

hyst någon tvekan, huruvida även sökanden borde lämnas ett liknande medgivande. Emellertid hade lönenämnden funnit sådana billighetsskäl föreligga, att ett dispensförfarande kunde anses motiverat. Sökanden hade i ett sammanhang under mera än 12 år bestritt befattningar, som enligt domänstyrelsens vitsord i avseende å tjänstgöringens art och omfattning varit jämförbara med hans nuvarande ordinarie tjänst. Vidare vore att märka, att sökandens tjänstgöring i Södertälje revirdel icke upphört på grund av något hans eget åtgörande utan till följd av inom domänverket vidtagna organisatoriska förändringar samt att sökanden även efter nämnda tjänstgörings upphörande innehåft fortlöpande anställning vid verket, varvid han under vissa, om ock kortare tidsperioder bestritt förordnande å jägmästartjänst eller högre befattning. Framhållas finge ock, att sökanden först vid relativt hög levnadsålder — efter fyllda 52 år — vunnit befördran till ordinarie jägmästartjänst. Den sena befördringsåldern torde huvudsakligen vara att tillskriva de under en följd av år på grund av kända anledningar rådande mindre gynnsamma befördringsförhållandena inom domänverket. Såsom sökanden själv i sin skrivelse framhållit, skulle han, därest han fem år tidigare erhållit befördran till ordinarie jägmästare, kunnat utan vidare av domänstyrelsen vid bestämmandet av begynnelselönen tillgodoräknas nio år. Med hänsyn till de sålunda i detta fall föreliggande särskilda omständigheterna ansåge sig lönenämnden böra förorda, att Kungl. Maj:t vidtog åtgärd för beredande åt honom av förbättring i hans nuvarande löneklassplacering. Den tid, som i löneturshänseende borde tillgodoföras honom, torde efter stadgat avdrag av tre år lämpligen kunna bestämmas till 9 år.

Lönenämnden hemställer på anförda skäl, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen medgiva, att sökanden för placering i löneklass vid tillträdandet av innehavande ordinarie jägmästarebefattning ävensom för framtida uppflyttning i högre löneklass finge tillgodoräkna nio år av den tid, han dessförinnan tjänstgjort såsom tillförordnad eller biträdande jägmästare vid domänverket.

*Departements-
chefen.*

Med hänsyn till föreliggande omständigheter finner jag lika med lönenämnden det förhållandet, att Bergstedt under tiden närmast före ordinarieblivandet icke i en följd innehåft med hans innehavande befattning likvärdig anställning i statens tjänst, ej böra utgöra hinder för honom att tillgodoräkna viss del av sin tidigare långa tjänstgöring i sådan anställning. Ett strängt fasthållande vid författningens föreskrifter synes i förevarande fall leda till ett oskäligt resultat. Då Bergstedts förenämnda tjänstgöring omfattat en tid av 12 år, torde, på sätt lönenämnden föreslagit, den tid, som i lönehänseende bör tillgodoföras honom, bestämmas till 9 år. Frågan torde emellertid böra underställas riksdagens prövning.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att jägmästaren i Nyköpings revir P. A. Bergstedt må för placering i löneklass vid tillträdandet av innehavande ordinarie jägmästarebefattning ävensom för framtida uppflyttning i högre löneklass tillgodoräkna nio år av den tid han dessförinnan tjänstgjort såsom tillförordnad eller biträdande jägmästare vid domänverket.

2:o.

Kassören R. S. Erson.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 21 februari 1935 angående löneklassplacering för, bland andra, Erson föreslog domänstyrelsen dennes placering i 14:e löneklassen av avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket från tidpunkten för hans utnämning till ordinarie kassör den 1 januari 1935. Sedan kommunikationsverkens lönenämnd och statskontoret i ärendet avgivit infordrade utlåtanden, fann Kungl. Maj:t emellertid genom beslut den 25 oktober 1935 framställningen i vad den avsåge, utom andra, Erson icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 4 december 1935 dagtecknad skrivelse har nu Erson anhållit att från och med den 1 januari 1935 bliva tilldelad lön enligt 14:e löneklassen av nyssnämnda avlöningsreglemente samt hemställt, att Kungl. Maj:t måtte underställa frågan om hans löneklassplacering riksdagens prövning.

Över Ersons ansökning hava infordrade utlåtanden avgivits den 16 december 1935 av domänstyrelsen och den 13 januari 1936 av kommunikationsverkens lönenämnd.

Av tillgängliga handlingar inhämtas följande.

Erson har sedan den 10 januari 1930 varit anställd å Grönsinka revir med enahanda arbetsuppgifter, som nu tillkomma honom i egenskap av kassör, och mot ett arvode av 3,600 kronor om året. Vid ordinarieblivandet den 1 januari 1935 tilldelades honom lön enligt lägsta eller 11:e löneklassen för den lönegrad, till vilken ifrågavarande tjänst hör, samt bestämdes, att han för framtida löneklassuppflyttning skulle äga tillgodoräkna 1 år 9 månader. Lönen i löneklass 11 å B-ort utgår med 2,856 kronor, vartill kommer dyrtidstillägg med för närvarande 348 kronor (1 barn), eller tillsammans 3,204 kronor. Pensionsavdraget å lönen utgör 488 kronor 52 öre, därav retroaktivavgift för familjepensionering 297 kronor.

Till stöd för sin hemställan har Erson anført i huvudsak följande.

Erson hade vid anställningen den 10 januari 1930 ställt den relativt låga lönen i förhållande till den trygghet anställning i ett statens verk innebure. Han hade rimligtvis icke kunnat tänka sig, att lönesituationen efter fem års tjänst skulle vara så väsentligt försämrad, även om värdet av ordinarie tjänst jämfört med föregående anställningsform fullt uppskattades. Då han sökte den ordinarie kassörsbefattningen, hade han litat till — och även styrkts därutinnan vid vissa underhandsförfrågningar — att hänsyn skulle tagas till hans förutvarande lön så mycket mer som de obligatoriska pensionsavgifterna bleve mycket höga.

Domänstyrelsen anförde i sin omförmälda skrivelse den 21 januari 1935, att det låge i domänverkets intresse, att Erson kvarstannade å den befattning, han erhållit, och att han även i ordinarie tjänst bibehölles vid de avlöningsförmåner, han före tjänstens reglering åtnjutit, samt föreslog att han med tillämpning av 13 § avlöningsreglementet placerades i 14:e löneklassen.

I sitt utlåtande den 16 december 1935 har domänstyrelsen — med hänvis-

ning till sin skrivelse den 21 januari 1935 — tillstyrkt, att frågan om Ersons löneklassplacering underställdes riksdagens prövning.

Kommunikationsverkens lönenämnd förklarade i sitt i anledning av domänstyrelsens skrivelse den 21 januari 1935 avgivna utlåtande, att lönenämnden icke hade något att erinra mot bifall till domänstyrelsens förslag rörande Ersons löneklassplacering, enär det syntes lönenämnden, att förutläggningarna enligt 13 § av domänverkets avlöningsreglemente för den avsedda förmånen vore för handen.

I utlåtandet den 13 januari 1936 har lönenämnden nu andragit huvudsakligen följande.

För lönenämnden hade framhållits, att det varit av stort värde för domänverket att i sökanden äga tillgång till lämplig person för ombesörjande av bokförings- och kassagöromålen å revirexpeditionen i Grönsinka revir, vilket revir numera vore ett av de större och mera svårskötta i riket. Lönenämnden hyste fördenskull alltjämt den uppfattningen, att bärande skäl talade för att vid bestämmande av sökandens löneförmåner föreskriften i 13 § av avlöningsreglementet komme i tillämpning. Därest emellertid Kungl. Maj:t icke skulle med stöd av stadgandet i berörda författningsrum vilja fatta beslut rörande sökandens uppflyttning till 14:e löneklassen, ville nämnden förorda, att sökandens lönetursfråga underställdes riksdagens prövning.

Förutom de skäl, som förut anförts för en förbättring i sökandens löneklassplacering, syntes även vissa skälighetshänsyn kunna åberopas. Efter det befattningen såsom biträde å revirexpeditionen i Grönsinka revir varit ledigannonserad, anställdes sökanden den 10 januari 1930 i sagda befattning enligt avtal, med viss uppsägningstid och mot ett årligt arvode i ett för allt av 3,600 kronor. Detta arvode hade utgått till honom, till dess hans befattning den 1 januari 1935 förändrats till ordinarie kassörstjänst och han i samband därmed erhållit ordinarie statsanställning. Det syntes lönenämnden vara obilligt, att sökanden, som sålunda ursprungligen tillträtt en statlig tjänst på vissa avtalade villkor, sedermera skulle enbart på grund av befattningens ombildning och uppförande å ordinarie stat åsamkas den relativt betydande löneminskning, varom här vore fråga. Tillika vore att märka, att det sökanden åvilande arbetet och ansvaret i befattningen ingalunda blivit minskade genom förändringen. Tvärtom hade sökandens ansvar i tjänsten blivit i viss mån skärpt genom bestämmelserna i den nya instruktionen för domänverket den 1 mars 1935 (nr 48). I 38 § av sagda instruktion stadgades nämligen, att å revir anställd kassör skulle omhändervisa revirets kontanta kassa och på jägmästarens uppdrag verkställa uppbörd och utbetalningar, varvid kassören vore ansvarig för i tjänsten omhändertvordade medel. Dylikt ansvar åvilade före den nya instruktionens ikraftträdande revirförvaltaren själv.

*Departements-
chefen.*

Kungl. Maj:ts beslut den 25 oktober 1935, varigenom lämnades utan vidare åtgärd en då till behandling föreliggande framställning från domänstyrelsen av samma innebörd som Ersons nu gjorda hemställan, läser haft sin grund däri, att sådana omständigheter icke ansåges vara för handen, att 13 § avlöningsreglementet för tjänstemän vid domänverket i förevarande fall kunde komma i tillämpning. Enligt vad Erson nu anført och de däröver avgivna yttrandena synas emellertid billighetsskäl tala för, att Erson

i lönehänseende beredes en något förmånligare ställning än den han för närvarande intager. Bifall till Ersons ansökan om placering i 14:e löneklassen, eller sålunda den näst högsta inom den för ifrågavarande befattning bestämda lönegraden, skulle innebära, att hans avlöningsförmåner, om hänsyn ej toges till pensionsavdrag, komme att uppgå till 3,384 kronor för år jämte dyrtidstillägg. En dylik avlöning torde bättre än den nuvarande överensstämma med vad som gällde före ordinarieblivandet. För löneklassuppflyttning på angivna skäl fordras emellertid riksdagens samtycke. I likhet med domänstyrelsen och lönenämnden tillstyrker jag, att den föreslagna placeringen må tillgodoräknas Erson från och med den 1 januari 1935 eller dagen för Ersons utnämning till ordinarie kassör.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att kassören i Grönsinka revir R. S. Erson må räknat från och med den 1 januari 1935 åtnjuta lön enligt 14:e löneklassen i den i 9 § avlöningsreglementet den 15 juni 1934 (nr 303) för tjänstemän vid domänverket intagna löneplänen.

3:o.

Kronojägaren G. Ekman.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrivelse den 13 september 1935 har Ekman anhållit att bli överflyttad till den från och med den 1 januari 1935 gällande lönestaten för domänverket.

Över Ekmans ansökning hava infordrade utlåtanden avgivits den 25 september 1935 av domänstyrelsen, den 13 december 1935 av statskontoret och den 13 januari 1936 av kommunikationsverkens lönenämnd.

Av tillgängliga handlingar inhämtas följande.

Ekman, som är född den 4 september 1884, antogs den 14 januari 1908 i domänverkets tjänst och erhöi den 28 december 1916 första ordinarie befattning såsom kronojägare. Han kvarstår alljämt å den provisoriska lönestat för domänverket, som gällde före den 1 januari 1921. Avlöningen enligt denna lönestat utgår med 2,250 kronor för år, varav 1,400 kronor utgör lön inklusive tre ålderstillägg, ett vart å 150 kronor, samt 850 kronor tjänstgöringspenningar. Härtill kommer författningsenligt dyrtidstillägg med för närvarande 29 procent eller 648 kronor för år. Löneförmånerna utgå sålunda sammanlagt med 2,898 kronor. Pensionsförmånerna utgöra: grundbelopp 1,400 kronor, förhöjning I 273 kronor och förhöjning II 183 kronor eller tillsammans 1,856 kronor, allt för år, som enligt bestämmelserna avrundas till 1,848 kronor för år. Med dyrtidstillägg efter 13 procent utgör detta 2,088 kronor för år.

Enligt nu gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid domänverket och reglemente angående tjänstepension för tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen, skulle Ekman åtnjuta lön enligt högsta löneklassen i 9:e lönegraden eller således 13:e löneklassen med 3,198 kronor för år jämte

dyrtidstillägg med för närvarande 11 procent eller sammanlagt 3,534 kronor, och skulle pensionsunderlaget uppgå till 2,040 kronor jämte dyrtidstillägg 264 kronor eller tillhopa 2,304 kronor.

I sin skrivelse anför *Ekman* allenast, att han, som år 1921 fann för gott att icke övergå å då inrättade provisoriska lönestat för skogsstatens personal, nu, sedan en ny provisorisk och för längre tid gällande lönestat inrättats, hemställde, att bliva överflyttad å denna och förklarade sig villig att underkasta sig de bestämmelser, som i densamma vore föreskrivna.

Domänstyrelsen har anfört bland annat:

Ett tillämpande av bestämmelserna i gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid domänverket innebure i förevarande fall — förutom förbättrade löne- och pensionsförmåner — en sänkning av pensionsåldern från 65 till 60 år. Med hänsyn till syftemålet med den för befattningshavarna vid den nyreglerade civila statsförvaltningen genomförda sänkningen av pensionsåldern och den allmänna inställning, statsmakterna i detta sammanhang intagit, finge domänstyrelsen tillstyrka, att förevarande framställning vunne bifall på sådant sätt, att *Ekman* från och med den 1 juli 1936 skulle vara underkastad föreskrifterna i nyssnämnda avlöningsreglemente.

Statskontoret har andragit:

Sökanden hade vid tillkomsten av den från och med den 1 januari 1921 gällande provisoriska lönestaten för domänverket haft tillfälle att övergå å nämnda stat. Då sökanden emellertid vid berörda tidpunkt valt att kvarstå å den före sagda dag gällande avlöningsstaten, ansåge statskontoret tillräcklig anledning icke föreligga att medgiva honom rätt att nu underkasta sig gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid domänverket, så mycket mindre som för ett dylikt medgivande riksdagens medverkan torde vara erforderlig.

På grund härav och med hänsyn jämväl till de konsekvenser, ett bifall till ansökningen skulle kunna medföra i avseende å andra befattningshavare inom eller utom domänverket, vilka befunne sig i liknande läge, funne sig statskontoret böra avstyrka bifall till framställningen.

Kommunikationsverkens lönenämnd har anfört huvudsakligen följande.

Beträffande tjänsteman, som vid utgången av år 1934 tillhörde den vid domänverket före den 1 januari 1921 gällande lönestaten, funnes i nu gällande avlöningsreglemente icke meddelad någon föreskrift, motsvarande eller liknande det tidigare omförmälda stadgandet i 35 § av samma reglemente. Ej heller hade något uttalande i detta hänseende gjorts i den proposition (nr 148) angående domänverkets organisation, innefattande jämväl förslag till nytt avlöningsreglemente för domänverket, vilken förelagts 1934 års riksdag. Därav torde få anses följa, att tjänsteman, som ännu kvarstode å sistnämnda lönestat, icke kunde utan riksdagens hörande medgivas övergå till den nu gällande nya lönestaten.

Vad själva sakfrågan anginge, ville lönenämnden till en början framhålla, att det syntes nämnden ligga i sakens natur, att en tjänsteman, som i likhet med sökanden efter fritt val begärt och erhållit tillstånd att kvarstå å äldre stat, därigenom också avhänt sig möjligheten att komma i åtnjutande av de förbättringar, som eventuellt kunde komma att följa av senare genomförda ändringar i löne- och pensionsstater, och att sålunda, sedan rätten att välja

äldre stat blivit utnyttjad, någon återvändo i allmänhet icke borde medgivas, förutsatt att det icke skulle bliva till fördel för vederbörande verk. För den händelse en tjänsteman, som en gång valt det för tillfället för honom fördelaktigaste alternativet, därefter skulle — om så av en eller annan anledning syntes honom förmånligt — när som helst tillåtas välja på nytt, skulle uppenbarligen den valfrihet intill viss tidpunkt att kvarstå å gammal stat, varom föreskrift plägade meddelas vid löneregleringar, bliva illusorisk, vilket skulle kunna medföra för statsverket betänkliga konsekvenser. Vad sökanden i förevarande ärende beträffade, framginge av domänstyrelsens utlåtande, att han efter övergången till den nu gällande nya lönestaten skulle i avseende å såväl löne- som pensionsbelopp tydligen bliva gynnsammare ställd än för närvarande.

Emellertid kunde det i vissa fall vara icke blott ett vederbörande befattningshavares utan även ett statens intresse, att en överflyttning från äldre till nyare stat ägde rum. I förevarande fall vore att märka, att sökanden efter övergång till nu gällande lönestat skulle bliva skyldig att avgå från tjänsten vid fyllda 60 år i stället för, såsom nu vore för honom gällande, vid fyllda 65 år. Erinras finge nämligen, att vid genomförandet av civila tjänstepensionsreglementet pensionsåldern för befattningshavare, tillhörande 1:a —12:e lönegraderna, fastställts till i regel 60 år, vilket för kronojägare m. fl. innebure en nedsättning av pensionsåldern med 5 år. Såsom motiv för sänkningen låge, såsom framginge av propositionen nr 222 till 1934 års riksdag (sid. 76), såväl hänsyn till tjänstens behöriga skötande som även rent sociala skäl. Det måste därför sägas vara av intresse för domänverket, att sökanden överflyttades till den nya staten och därigenom i likhet med övriga kronojägare vid verket underkastades skyldighet att avgå från tjänsten redan vid fyllda 60 år. Härtill komme, att bibehållandet av sökanden vid långt tillbaka gällande avlöningsbestämmelser givetvis medförde en del besvärligheter vid beräkning av sökandens avlöningsförmåner. Då sökanden vore den ende i aktiv tjänst varande befattningshavare vid domänverket, som ännu kvarstode på äldre stat, kunde några konsekvenser för domänverkets vidkommande icke följa av ett tillmötesgående av hans ansökning.

Vid prövningen av sökandens framställning hade lönenämnden funnit övervägande skäl tala för bifall till densamma. Nämnden ansåge sig förden skull, om än med viss tvekan, kunna tillstyrka, att sökanden medgives rätt att övergå till den från och med den 1 januari 1935 gällande lönestaten vid domänverket. På sätt domänstyrelsen föreslagit, torde emellertid ett dylikt medgivande böra avse tiden från och med den 1 juli 1936.

Jag ansluter mig till vad domänstyrelsen och lönenämnden i ärendet an- *Departement-*
fört och finner mig sålunda böra tillstyrka bifall till ansökningen på så *chefen.*
sätt, att sökanden medgives rätt att från och med den 1 juli 1936 övergå till nu gällande lönestat vid domänverket.

Jag hemställer förty, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att kronojägaren G. Ekman må från och med den 1 juli 1936 vara underkastad bestämmelserna i avlöningsreglementet den 15 juni 1934 (nr 303) för tjänstemän vid domänverket.

Kungl Maj:ts proposition nr 75.

Vad föredragande departementschefen i de under punkterna 1—3 här ovan upptagna ärenden med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten och förordnar att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Ragnar Odhnoff.
